

Wójt Gminy Radziłów

ul. Plac 500-lecia 14

19-213 Radziłów

Fn.310.2.2023.ICz

Zakład Komunalny w Radziłowie

ul. Plac 500 - lecia 14

19-213 Radziłów

Interpretacja indywidualna

Wójt Gminy Radziłów działając na podstawie art. 14 § 1, w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14 k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2023.2383 t.j. z dnia 2023.11.06), po rozpatrzeniu ponownie wniosku Zakładu Komunalnego w Radziłowie (dalej: Strona, Wnioskodawca, Zakład) z dnia 26-07-2023r (data wpływu do tut. Urzędu 27-07-2023r.) o udzielenie interpretacji podatkowej indywidualnej przepisów prawa podatkowego, niniejszym uznaje za:

prawidłowe stanowisko Strony, zgodnie z którym budowle wchodzące w skład infrastruktury wodno-kanalizacyjnej będące własnością Gminy Radziłów, administrowane przez Zakład Komunalny w Radziłowie, służące do wykonywania zadań z zakresu zbiorowego dostarczania wody i odprowadzania ścieków nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, i tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 2023.70. tj. z dnia 2023.01.10, dalej: UPiOL), natomiast budynki i grunty z nimi związane są opodatkowane stawką dla budynków i gruntów pozostałych.

Uzasadnienie

W dniu 27-07-2023r. (data wpływu do tut. Urzędu) Strona zwróciła się do tutejszego Organu podatkowego w trybie art. 14j § 1 ustawy Ordynacja podatkowa z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego w jej indywidualnej sprawie.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Gmina Radziłów jest właścicielem budowli, budynków i gruntów służących do zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Gmina wykonuje zadania o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb mieszkańców Gminy w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych. Obsługą infrastruktury wodno-kanalizacyjnej (sieci wodociągowe i kanalizacyjne, hydrofornie, suw, przepompownie, oczyszczalnie ścieków) i świadczeniem

usług zajmuje się Zakład Komunalny w Radziłowie - jednostka budżetowa. Wskazana infrastruktura była przez Zakład Komunalny w poprzednich latach i w 2023 roku wykazywana w deklaracjach na podatek od nieruchomości jako budowle, budynki, grunty związane z prowadzoną działalnością gospodarczą podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Na podstawie decyzji B.I.R.Z.T.70.96.2021 z dn. 23 kwietnia 2021r. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku na terenie gminy obowiązuje taryfa za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na okres 3 lat. Ceny i stawki zawarte w Taryfach 2021-2023 określono na podstawie niezbędnych przychodów dla prowadzenia działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy. Zgodnie z treścią tabel "C - Ustalenie poziomu niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego" znajdujących się w treści Taryf 2021-2024 przewidywana marża zysku została ustalona na poziomie zerowym. Z zapisów tej taryfy jednoznacznie wynika, iż w okresach ich obowiązywania intencją nie było i nie jest osiąganie zysku z tytułu realizacji zadań w zakresie zaopatrywania mieszkańców w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków przy wykorzystaniu infrastruktury. Wszelkie przychody przewidziane w taryfach obowiązujących w tym okresie służyły i służą bowiem wyłącznie do pokrycia kosztów związanych z zaspokajaniem zbiorowych potrzeb Gminy, tj. przede wszystkim wydatków koniecznych na utrzymanie i eksploatację infrastruktury. W poprzednich latach przychody Zakładu Komunalnego z tytułu opłat za usługi dostarczania wody i odprowadzania ścieków, które realizował przy pomocy infrastruktury wodno-kanalizacyjnej były mniejsze od kosztów utrzymania i eksploatacji przedmiotowej infrastruktury.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy w opisanym stanie faktycznym budowle wchodzące w skład infrastruktury, będące własnością Gminy Radziłów, a administrowane przez Zakład Komunalny w Radziłowie - jednostkę budżetową i służące do wykonywania zadań z zakresu zbiorowego dostarczania wody i odprowadzania ścieków związane są z prowadzeniem działalności gospodarczej i tym samym czy podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. 2023. 70 t.j. z dnia 2023.01.10, dalej UPiOL)?

Czy budynki i grunty z nimi związane będą podlegać podatkowi od nieruchomości według stawki jak dla budynków i gruntów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą czy pozostałych?

W odniesieniu do przedstawionego pytania Wnioskodawca wskazał następujące stanowisko:

W opinii Wnioskodawcy budowle wchodzące w skład infrastruktury wodno-kanalizacyjnej będące własnością Gminy Radziłów administrowane przez Zakład Komunalny w Radziłowie - jednostkę budżetową służące do wykonywania zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania ścieków nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości

na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 3 UPiOL. Natomiast budynki i grunty z nimi związane podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości wg stawki jak od budynków i gruntów pozostałych.

We wniosku przedstawiono następujące uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 UPiOL opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 opodatkowaniu podlegają również grunty i budynki. W myśl art. 1 ust. 1 pkt 3 UPiOL przez grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej należy rozumieć grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a.

Przy czym, art. 1a ust. 1 pkt 4 UPiOL wskazuje, iż działalność gospodarcza to działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 - Prawo przedsiębiorców. Tym samym w celu określenia, czy dana budowla lub budynek podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, należy rozstrzygnąć, czy działalność podmiotu związana jest z wykorzystaniem tejże budowli, gruntu lub budynku mieści się w ramach definicji działalności gospodarczej, wskazanej przez ustawodawcę. Art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2023.221 t.j z dnia 2023.02.02, dalej OPP) stanowi, że działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Tak więc, aby mieć do czynienia z działalnością gospodarczą to musi ona łącznie spełniać następujące przesłanki: musi być prowadzona w sposób zorganizowany, musi być prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (" zarobku"), musi być wykonywana w sposób ciągły, nieokazjonalny oraz musi być wykonywana we własnym imieniu. Tym samym w celu ustalenia, czy aktywność polegająca na zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty związana z wykorzystywaniem infrastruktury wodno- kanalizacyjnej należącej do Gminy stanowi działalność gospodarcza w myśl UPP, przeanalizować trzeba, czy przedmiotowa działalność wykonywana jest z zamiarem wypracowania zysku. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2023.40 t.j. z dnia 2023.01.05) zadaniem własnym gminy jest m.in zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w tym zakresie: wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepłą i gaz. Gmina za pośrednictwem jednostki organizacyjnej - Zakład Komunalny w Radziłowie - jednostki budżetowej realizuje powyższe zadanie na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz. U. 2023.537 t.j z dnia 2023.03.21, dalej Ustawa wodnościekowa), zgodnie z którą jest zobowiązana do opracowania i zatwierdzania taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Przedmiotowa taryfa uwzględnia niezbędne przychody, tj. wartość przychodów w danym roku obrachunkowym, zapewniających ciągłość zbiorowego zaopatrzenia w wodę odpowiedniej jakości i ilości i zbiorowego odprowadzenia ścieków, które przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne powinno osiągnąć na pokrycie

uzasadnionych kosztów, związanych z ujęciem i poborem wody, eksploatacją, utrzymaniem i rozbudowa urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz osiągnięcie zysku. W konsekwencji, analiza taryfy pozwala na rzetelne i jednoznaczne ustalenie, czy aktywność polegająca na zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków z wykorzystaniem infrastruktury jest wykonywana w celu osiągnięcia dochodu (zarobku). Zgodnie z tabelą "C- ustalenie poziomu niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa" zawartą w uzasadnieniu dotyczącym Taryfy 2021-2024 przewidywana marża zysku w tymże okresie została określona na poziomie zerowym. Analiza tabel alokacji z poprzednich lat przedstawia się identycznie. Tym samym z powyższych zapisów uzasadnień wniosków oraz faktycznych działań Zakładu Komunalnego wynika, iż intencją Zakładu (Gminy) nie jest osiąganie zysku z tytułu realizacji zadań w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków przy wykorzystaniu infrastruktury. Wszelkie przychody przewidziane w taryfach służą bowiem wyłącznie do pokrycia kosztów związanych z zaspokajaniem zbiorowych potrzeb Gminy, tj. bieżąca eksploatacja, utrzymanie, remonty. Reasumując działalność w zakresie gospodarki wodno-kanalizacyjnej prowadzonej przez Zakład Komunalny w Radziłowie nie wypełnia jednej z konstytutywnych przesłanek wskazanych w art. 3 UPP - nie jest ona działalnością wykonywaną z zamiarem osiągnięcia zysku. Przesądza to, iż budowle te nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, a budynki i grunty stawką dla gruntów i budynków pozostałych.

Powyższe stanowisko potwierdzają wyroki: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, sygn. I SA/Bk 138/22; I SA/Bk 28/23, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, sygn. I SA/Łd 270/23; I SA/ Łd 209/23; I SA/Łd 256/23, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, sygn. I SA/Sz 116/23, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, sygn. I SA/Rz 127/23, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku sygn. I SA/Gd 1300/22.

W wyroku Trybunału Konstytucyjnego (dalej TK) z dnia 24 lutego 2021r o sygn. 39/19 (dalej Wyrok TK) orzeczono, że art. 1 ust. 1 pkt 3 UPiOL rozumiany w ten sposób, że o związaniu gruntu, budynku lub budowli z prowadzeniem działalności gospodarczej decyduje wyłącznie posiadanie gruntu, budynku lub budowli przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest niezgodny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie TK przedsiębiorcy nie mogą być obciążani wyższą stawką podatku od nieruchomości jedynie z powodu posiadania nieruchomości, które nie służą im do prowadzenia działalności gospodarczej. Jakkolwiek Zakład Komunalny w Radziłowie jako jednostka budżetowa nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów UPP, to zacytowana teza zawarta w wyroku TK potwierdza przedstawione we wniosku stanowisko, zgodnie z którym budowle infrastruktury niewykorzystywane w działalności gospodarczej nie mogą zostać uznane za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i w związku z tym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Zgodnie z wyrokiem TK nawet gdyby Zakład Komunalny w Radziłowie prowadził działalność gospodarczą w innym obszarze niż gospodarka wodno-ściekowa i wskazaną działalność można byłoby uznać za działalność gospodarczą w myśl UPiOL w związku z UPP, to nie będzie to automatycznie skutkowało uznaniem infrastruktury za budowle związane

z prowadzeniem działalności gospodarczej i tym samym podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile infrastruktura nie będzie wykorzystywana do działalności nastawionej na osiągnięcie zysku. Powyższa tezę potwierdza m.in wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 15 czerwca 2022r. (I SA/Bk 138/22).

Ocena prawna stanowiska Wnioskodawcy:

W pierwszej kolejności tutejszy Organ podatkowy wskazuje, że na ocenę prawidłowości stanowiska Wnioskodawcy wpłynął wyrok Sądu Administracyjnego w Białymstoku sygn. akt I SA/Bk 312/23 z dnia 11 października 2023r., który nakazał ponownie rozpatrzyć wniosek bazując na wykładni przepisów prawa w nim zawartego, w szczególności na art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, który mówi, że „Działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły”.

W celu ustalenia prawidłowego stanowiska względem pytania przedstawionego przez Wnioskodawcę, należy przeanalizować przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz innych ustaw, do których przepisy bezpośrednio lub pośrednio odsyłają.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 3 UPiOL opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponadto, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 3 UPiOL przez grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej należy rozumieć grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a. Następnie art. 1a ust. 1 pkt 4 UPiOL wskazuje, iż działalność gospodarcza to działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018r.-Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2023.221 t.j. z dnia 2023.02.02, dalej: UPP). Dodatkowo, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2023.40 t.j. z dnia 2023.01.05), zadaniem gminy jest m.in. zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w tym w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz.

Powyższe przepisy jednoznacznie wskazują, że wszystkie przedmioty opodatkowania, w tym budowle znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy, związane są z prowadzeniem działalności gospodarczej i tym samym podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W ocenie tutejszego Organu podatkowego nie ulega wątpliwości, że Gmina za pośrednictwem Zakładu Komunalnego w Radziłowie może prowadzić działalność gospodarczą. Takie stanowisko zawierają liczne orzeczenia sądów, dla przykładu Wyrok Sadu Najwyższego z dnia 10 maja 2013r. o sygn. I CSK 522/12, w którym wskazano wprost, że Gmina prowadzi działalność gospodarczą zarówno wówczas, gdy wykonuje zadania o charakterze użyteczności publicznej określone w art. 7 ust. 1 u.s.g., a w przypadkach określonych w odrębnych ustawach także w zakresie wykraczającym

poza nie. Formy prowadzenia gospodarki gminnej, w tym wykonywania przez gminę zadań o charakterze użyteczności publicznej, reguluje ustawa z 1996r. o gospodarce komunalnej.

Konieczne zatem staje się stwierdzenie, czy administrowanie infrastrukturą wodno-kanalizacyjną przez Zakład Komunalny w Radziłowie spełnia znamiona prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W związku z tym, iż w zakresie definicji działalności gospodarczej przepisy ustawy podatkowej odsyłają do ustawy Prawo przedsiębiorców, to konieczna staje się ich analiza. Zgodnie z rzeczoną ustawą za działalność gospodarczą należy uznać zorganizowaną działalność zarobkową, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. W opisanym we Wniosku stanie faktycznym, Wnioskodawca prowadzi działalność w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2023.537 t.j. z dnia 2023.03.21). Nie ulega zatem wątpliwości, że przedmiotowa działalność wykonywana przez Wnioskodawcę jest działalnością zorganizowaną i wykonywana w sposób ciągły. Nie kwestionuje tego również sam Wnioskodawca. Ponadto, wskazać należy, że zgodnie z art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków taryfa, na podstawie której prowadzona jest przedmiotowa działalność, musi uwzględniać niezbędne przychody, o których mowa w art. 2 ust. 2 rzeczonej ustawy, tj. m.in. przychody na pokrycie uzasadnionych kosztów, związanych z ujęciem i poborem wody, eksploatacją, utrzymaniem i rozbudową urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych oraz osiągnięcie zysku.

Zarobkowy charakter działalności jest podstawową i kluczową cechą charakteryzującą działalność gospodarczą. Zarobkowość bywa rozważana w dwóch aspektach – subiektywnym i obiektywnym. Aspekt subiektywny jest związany z celem podmiotu prowadzącego daną działalność, tj. działalnością zarobkową będzie działalność prowadzona z zamiarem osiągnięcia zysków (M. Szydło, Pojęcie działalności gospodarczej na gruncie nowej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, PS 2005/2, s. 25). Działalność jest zarobkowa, jeśli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (zarobku) rozumianego jako nadwyżka przychodów nad poniesionymi kosztami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 września 2008 r., II FSK 789/07). Uznaje się więc, że jeżeli podmiot zakłada osiągnięcie w związku z działalnością i w jej efekcie nadwyżki przychodów nad poniesionymi kosztami, a więc osiągnięcie dochodu, oznacza to, że został określony cel zarobkowy takiej aktywności. Samo określenie celu ma jednak wymiar subiektywny i mieści się w sferze zamiaru danego podmiotu (wyrok WSA w Poznaniu z 16 sierpnia 2012 r., II SA/Po 427/12). Według zaś kryterium obiektywnego, dla przyjęcia zarobkowego charakteru działalności istotne jest ustalenie, czy dany podmiot faktycznie prowadzi działalność, która obiektywnie może przynosić dochód. Sąd orzekający w sprawie podziela pogląd, że zarobkowy charakter działalności oznacza, że zamiarem (celem) podjęcia działalności gospodarczej jest osiągnięcie zysku. Zysk z kolei należy definiować jako nadwyżkę przychodów nad kosztami. Trzeba przy tym liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, co oznaczać będzie poniesienie straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar

jego osiągnięcia (cel). Należy się zatem zgodzić, że o zarobkowości działalności decyduje przede wszystkim cel jej wykonywania. Działalność podjęta w celu osiągnięcia zysków, będzie można określić jako działalność w celu zarobkowym nawet wówczas, gdy ten cel nie zostanie osiągnięty, tzn. przychody z działalności wystarczą jedynie na pokrycie kosztów tej działalności bądź gdy nie wystarcza nawet na to, wskutek czego działalność zakończy się stratą.

Zaprezentowany pogląd znajduje potwierdzenie w orzecznictwie. Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż działalność ma charakter zarobkowy, jeżeli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (zarobku), rozumianego jako nadwyżka przychodów nad poniesionymi kosztami. Działalność pozbawiona tego aspektu jest zaś działalnością charytatywną, społeczną, kulturalną i inną (określaną mianem non profit) (por. wyrok z 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt II FSK 1954/10).

Jak prawidłowo zauważyły we wskazanych orzeczeniach dotyczących analizowanego problemu sądy administracyjne, w doktrynie rozróżnia się pojęcie zysku od zarobku, wskazując, że wyłącznie z tym drugim mamy do czynienia z działalnością "non profit", która wprawdzie jest zarobkowa, to jednak dochód z niej osiągnięty w całości jest przeznaczany na pokrycie kosztów oraz/lub realizację celów statutowych podmiotu działalność tę wykonującego (por. K. Kohutek (w:) M. Brożyna, M. Chudzik, K. Kohutek, J. Molis, S. Szuster, Komentarz do art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, stan prawny 1 maja 2005 r., Lex i powołana tam literatura). W stosunkach zewnętrznych wspomniana działalność w zasadzie niczym nie będzie odbiegać od działalności innych podmiotów prowadzących ją w celu osiągnięcia zysku (a nie "tylko" zarobku). Wskazane rozróżnienie na pojęcie zysku i zarobku ma zatem znaczenie jedynie w stosunkach "wewnętrznych" danego podmiotu, jako że przesądza o celach przeznaczenia wypracowanego dochodu (zarobku). Z zarobkowym charakterem działalności wiąże się uczestnictwo w obrocie gospodarczym. Wymóg ten spełniony jest wówczas, gdy działalność gospodarcza realizowana jest poprzez odpłatne (ekwiwalentne) świadczenia wzajemne spełniane w ramach obrotu gospodarczego. Działalnością gospodarczą jest więc tylko działalność zewnętrzna ("między przedsiębiorcami") mająca na celu np. świadczenie usług osobom trzecim. Nie jest zaś działalnością gospodarczą działalność prowadzona na potrzeby samej osoby prawnej lub zrzeszonych w niej członków (por. postanowienie SN z 29 kwietnia 1998r., III CZP 7/98; OSNC 1998/11/188, wyrok NSA z 26 września 2008 r., sygn. akt II FSK 789/07).

W przedstawionym we wniosku interpretacyjnym stanie faktycznym, w wymiarze subiektywnym strona skarżąca nie prowadzi działalności z zamiarem osiągnięcia zysków, celem jej działalności jest zaspokojenie potrzeb ludności w zakresie zadań własnych Gminy. Przewidywana marża zysku została ustalona na poziomie zerowym. Z napisów tej taryfy jednoznacznie wynika, że w okresach ich obowiązywania intencją nie było i nie jest osiągnięcie zysku z tytułu realizacji zadań w zakresie zaopatrywania mieszkańców w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków przy wykorzystaniu infrastruktury.

Zatem można przyjąć, iż w znaczeniu subiektywnym, działalność prowadzona przez skarżącą Gminę nie ma charakteru zarobkowego i w związku z tym nie jest działalnością gospodarczą. Przyjęcie przez Gminę takich założeń powoduje, że również w wymiarze obiektywnym nie należy identyfikować działalności Skarżącej z działalnością gospodarczą wskazaną w art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców. Choć bowiem działalność polegająca na zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków obiektywnie może przynosić dochód, to jednak przyjęte przez skarżącą Gminę założenia co do sposobu prowadzenia tej działalności uzasadniają przyjęcie, że Gmina faktycznie prowadzi tę działalność w sposób, który nie może przynosić dochodu.

W konsekwencji zdaniem Wójta Gminy Radziłów, mając na uwadze wykładnie przepisów prawa zawartą w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku sygn. akt I SA/Bk 312/23 z dnia 11 października 2023r. oraz art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, w ocenie Organu Podatkowego, wszystkie administrowane przez Zakład Komunalny w Radziłowie budowle wchodzące w skład infrastruktury wodno-kanalizacyjnej uznać należy za nie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Budynki i grunty z nimi związane stawką dla budynków i gruntów pozostałych tj. nie związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W tym stanie rzeczy Wójt Gminy Radziłów uznaje za prawidłowe stanowisko Strony, zgodnie, z którym budowle wchodzące w skład infrastruktury wodno-kanalizacyjnej będące własnością Gminy Radziłów, administrowane przez Zakład Komunalny w Radziłowie, służące do wykonywania zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 3 UPiOL.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o wyrok WSA w Białymstoku sygn. akt I SA/Bk 312/23 z dnia 11 października 2023r., przepisy prawa podatkowego oraz na art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, ul. Henryka Sienkiewicza 84, 15-950 Białystok, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi- Dz. U. 2023.1634 t.j z dnia 2023.08.17) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53§1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydana w indywidualnej sprawie, opinie zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczenia się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), tj. na adres Wójt Gminy Radziłów, ul. Plac 500-lecia 14, 19-213 Radziłów.

Otrzymują:

1. Adresat
2. Aa